

ΛΟΥΗΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

‘Ο Λούης κι’ ο Κυριακίδης συναντήθηκαν προχτές!

‘Αλήθεια πόσες ώμορφιές δέν ρύβει ή συνάντησις αὐτή! Πῶς μπορεῖ νά μὴ ριγῆσῃ κανεὶς καὶ στὴν δέα μόνο τῆς συναντήσεως τῶν δύο αὐτῶν δαφνοστεφῶν ἀθλητῶν! Γί κόσμο συγκινήσεων δέν κρύβει τὸ καθένα ἀπ’ τὰ ὀνόματα αὐτά! Καὶ τί δοξασμένη ἱστορία δέν ἀποτελεῖ ἡ δυάδα αὐτή!

Τιμημένα κορμιά, ἀθάνατες ψυχές, ἀντάξιοι ἀπόγονοι τοῦ Φειδιππίδη!

‘Ο ἕνας, γέρος πιά, πρῶτος ὀλυμπιονίκης τοῦ πρώτου ‘Ολυμπιακοῦ μαραθωνεῖου δρόμου, ἔσφιγγε προχτές, σὰν χθεσινὸς συνάδελφος, τὸ χέρι τοῦ ἄλλου, νέου αὐτοῦ, τιμίου καὶ ἀξίου συνεχιστοῦ τοῦ θεϊκοῦ ἀγῶνος ποὺ ὁ πρῶτος ἔχει ἀρχίσει!

Πόσες, ἀλήθεια, σκέψεις, πόσες ἀναμνήσεις, πόση νοσταλγία δέν θὰ πλημύρησε τὴν ψυχὴ τοῦ παλαιοῦ τροπαιούχου ὅταν θᾶσφιγγε τὸ χέρι τοῦ σημερινοῦ θριαμβευτοῦ. Κι’ ἀσφαλῶς ἀπ’ τὴν ψυχὴ του θὰ ἔβγαινε μιὰ εὐχὴ: Νὰ μπορέσῃ κι’ ἐκεῖνος στὰ γηρατειά του νὰ σφιξῇ τὸ χέρι ἑνὸς ἄλλου θριαμβευτοῦ, ἑνὸς ἄλλου συνεχιστοῦ τοῦ ἀγῶνος των! Κι’ ὅταν προχτές ὁ γέρος ὀλυμπιονίκης ἔσφιγγε τὸ χέρι τοῦ νεαροῦ βαλκανιονίκου ἕνα δράμα—δράμα θεῖο—θὰ ξανοίχτηκε μπροστὰ στὰ μάτια του φέρνοντάς τον 38 χρόνια πίσω.... Καί...

Καὶ τότε ἕνας ἄλλος Λούης φάνηκε μπροστὰ του. ‘Ενας ἄλλος Λούης ποὺ τὸ πρόσωπό του ἦταν ἀρυτίδωτο καὶ ροδοκόκκινο, ‘Ενας Λούης ποὺ δέν βάσταγε γκλίτσα στὰ χέρια γιὰ νὰ περπατᾷ, ἀλλὰ ποὺ εἶχε στὰ πόδια του δύο φτερά ἀόρατα! Κι’ ἔβλεπε στὸ δράμα αὐτὸ ἕνα νεαρὸ κι’ εὐρωστο ἀντρα νὰ κατεβαίνει ἀκμαῖος ἀπὸ τὸν Μαραθῶνα πρὸς τὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο ἢ μᾶλλον πρὸς τὴν δόξαν, πρὸς τὴν ἀθανασίαν! Καὶ νὰ σὲ λίγο ὁ νέος αὐτὸς περνάει τὰ προπύλαια καὶ τερματίζει θριαμβευτῆς!

‘Ο Λούης ἦταν ὀλυμπιονίκης στὸν μαραθῶνιο δρόμο.

Στιγμὴ ἀξέχαστη! ‘Ενας κόσμος ἔδονεῖτο, ἕνας κόσμος εὐγενικῶν ψυχῶν παραληροῦσε ἀπὸ τὴ συναίσθησι τῆς μεγάλης ἐκείνης καὶ ὡραίας νίκης! ‘Ενας βασιλεὺς τότε κατεβαίνει καὶ τὸν φιλαεὶ!....

Καὶ τὸ δράμα σβύνει σιγὰ-σιγὰ ἐνῶ δύο δάκρυα προσπαθοῦν νὰ μὴ κατακυλίσουν ἀπὸ τὰ γερασμένα πιά μάτια ποὺ τόσο ἀξέχαστα πράγματα εἶδαν.... ‘Αλλὰ τὸ δράμα ξαναζωντανεύει. Καὶ ξαναζωντανεύει ὄχι τώρα πίσω ἀπὸ 38 χρόνια ἀλλὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες! τὸ δράμα αὐτὸ δείχνει τὴν ψυχὴ τοῦ Λούη ἐμψυχωμένη σ’ ἕνα ἄλλο κορμί, σ’ ἕνα ἄλλο ὄνομα ποὺ λέγεται Κυριακίδης! Νὰ κι’ αὐτὸς ὁ μεταρσιωμένος Λούης τρέχει σ’ ἕναν ἄλλον δρόμο, σ’ ἕνα δρόμο ποὺ βρίσκεται μακρὰ ἀπ’ τὴν Πατρίδα. ‘Η ψυχὴ τώρα εἶναι φοβισμένη. ‘Αγωνίζεται σ’ ἕνα ξένο περιβάλλον, ὕστερα ἀπὸ μιὰ κακὴ φιλοξενία, ὕστερα ἀπὸ μερικά κακά γεγονότα. Μὰ ὅμως τὸ αἶσθημα τοῦ Ἕλληνομαραθωνοδρόμου τὸν δυναμώνει. Θὰ νικήσω! Κι’ ἀκάθεκτος ρίχνεται στὸν δρόμο του. Σὲ λίγο—ἄλλη στιγμή ἀξέχαστη—ὁ Κυριακίδης εἶναι βαλκανιονίκης στὸν μαραθῶνιο!

Τὸ κατόρθωμα τοῦ 1896 ξαναγίνεται στὰ 1934.

Μαζὺ μὲ τὴ νίκη μιὰ νέα, μιὰ ὡραία ἐπίδοσι χαρίζεται στὸν Ἕλλη νικὸν ἀθλητισμό. ‘Η ψυχὴ τοῦ Λούη εἶχε καταρρίψει τὸ ρεκόρ τοῦ κορμιοῦ τοῦ Λούη!

Καὶ τὸ δράμα σβύνει σιγὰ-σιγὰ ἐνῶ τὸ σβύσιμό του βρίσκει δύο κορμιά—σὲ μιὰ ψυχὴ—ἀγκαλιασμένα πάνω σ’ ἕνα στρῶμα ἀπὸ δύο φνες...

‘Ο Λούης κι’ ο Κυριακίδης συναντήθηκαν προχτές...